

Warszawa, dnia 12 sierpnia 2019 r.

Sygn. akt VI Ka 1266/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Maciej Schulz

protokolant: aplikant prokuratorski Iwona Bykowicz

po rozpoznaniu dnia 12 sierpnia 2019 r. w Warszawie

sprawy obwinionego J. O. syna T. i K. z domu K. ur. (...), w W.

obwinionego o wykroczenie z art. 87 § 1 k.w. w zw. z art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy z dn. 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi- Północ W Warszawie

z dnia 31 lipca 2018 r. sygn. akt IV W 2608/17

utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 220,00 złotych tytułem kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt VI Ka 1266/18

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja obrońcy oskarżonego okazała się nietrafna w odniesieniu do podniesionych w niej zarzutów kwestionujących prawidłowość rozstrzygnięcia Sądu I instancji.

Wbrew wywodom skarżącego Sąd Rejonowy prawidłowo przeprowadził postępowanie dowodowe w niniejszej sprawie wyjaśniając wszystkie istotne jej okoliczności, a także dokonał prawidłowej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego.

W realiach niniejszej sprawy nie zachodzą wątpliwości co do realizacji przez obwinionego znamion czynu z art. 87 § 1 k.w. Zarzut kierowania przez J. O. samochodem będąc po użyciu alkoholu oparty został w szczególności na protokole z przebiegu badania trzeźwości, świadectwie wzorcowania, dokumencie z przesłania próbki krwi do laboratorium, protokole pobrania krwi i sprawozdaniu z przeprowadzonych badań zawartości alkoholu etylowego. Sąd Rejonowy w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku dokonał wnikliwej analizy i oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, wskazując na należyte, którym dowodom dał wiarę i dlaczego. Wymieniony na K – 52 materiał dowodowy Sąd I instancji uznał za stanowczy, konsekwentny i w sposób jednoznaczny wskazujący, iż obwiniony dopuścił się zachowania przypisanego mu zaskarżonym wyrokiem. Takie stanowisko Sąd Okręgowy w pełni podziela.

Za trafne i przekonujące należy uznać ustalenia i wywody Sądu I instancji dotyczące znajdowania się obwinionego po użyciu alkoholu. Urządzenie kontrolno – pomiarowe, posiadające aktualne wówczas świadectwo wzorcowania, precyzyjnie wykazało obecność alkoholu w organizmie obwinionego w I próbie 0,11 mg/l oraz w drugiej próbie

0,09 mg/l. W ślad za Sądem Rejonowym, Sąd Okręgowy podkreśla, że dopuszczalna niepewność pomiaru, mając na uwadze granice zakresloną dla przedmiotowego urządzenia, mogła oscylować przy I pomiarze przedziale od 0,10 do 0,12 mg/l, a w drugim od 0,08 do 0,10 mg/l. Zważywszy na orzecznictwo Sądu Najwyższego, oznacza to jednoznacznie, że I pomiar wykonany u obwinionego przekracza próg ustawowej odpowiedzialności za wykroczenie. Z tego powodu, wbrew wywodom skarżącego, słusznie stwierdził Sąd I instancji, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozostawia żadnej wątpliwości, że J. O. wyczerpał swym zachowaniem znamiona wykroczenia z art. 87 § 1 k.w. Myli się autor apelacji, że w niniejszej sprawie dla stwierdzenia prawidłowości wykonanych pomiarów, a także zakresu błędu urządzenia o jakim mowa wyżej wymagana jest wiedza specjalna. Sąd Rejonowy prawidłowo dał wiarę dokumentowi w postaci protokołu z przebiegu badania obwinionego. Wskazany dokument nie nosił jakichkolwiek śladów przerobienia, czy też podrobienia, które to mogłyby stanowić podstawę do zakwestionowania jego autentyczności. W protokole znajdują się informacje o czasie pomiaru, wyniku oraz dane osoby badanej. Na wydrukach znajdują się natomiast informacje dotyczące samego urządzenia, a więc jego nazwa, model, numer seryjny, data wzorcowania. Wskazane informacje przesądzają o prawidłowości przeprowadzonego badania i wiarygodności tego dowodu. Ponadto, funkcjonariusz policji wykonując czynności służbowe działał z należytą starannością i nie miał żadnego interesu w fałszywym pomawianiu obwinionego, tym samym narażając się na odpowiedzialność karną z art. 233 k.k. Rację ma także Sąd Rejonowy, że różnice pomiędzy pomiarami, w tym negatywny wynikający z eliminacji alkoholu z organizmu obwinionego. W ocenie Sądu Odwoławczego, również do stwierdzenia tej ostatniej okoliczności nie jest wymagana wiedza specjalistyczna. Z tych względów, przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego Sąd Okręgowy uznał za niecelowe albowiem okoliczności będące przedmiotem ewentualnej opinii zostały prawidłowo ocenione i udowodnione przez Sąd orzekający.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku i zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 220 zł tytułem kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym i mając na uwadze powyższe okoliczności, orzekł jak w sentencji.